

בש"פ 4639/20 - יעקב בן שטרית נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 4639/20

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

העורר: יעקב בן שטרית

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו
(כב' השופט א' הימן) במ"ת 25166-07-15 מיום
21.6.2020

תאריך הישיבה: כ' בתמוז התש"ף (12.7.2020)

בשם העורר: עו"ד ליאור שטלצר

בשם המשיבה: עו"ד נורית הרצמן

החלטה

1. נגד העורר ו-17 נאשמים נוספים הוגש כתב אישום רחב יריעה הכולל אישומים שעניינם עבירות חמורות שבוצעו במסגרתו פעילותו של ארגון פשיעה בינלאומי, בפרשה המכונה "פרשת 512". לעורר מיוחסים שלושה אישומים של סחר בסמים מסוכנים במסגרת ארגון פשיעה, חבלה בכוונה מחמירה שבוצעה במסגרת ארגון פשיעה וריבוי עבירות מס במסגרת ארגון פשיעה.

2. בשלב ראשון היה העורר עצור בתנאי פיקוח אלקטרוני, אולם לאחר הגשת כתב אישום נוסף בו יוחסה לו עבירה של הספקת סמים מסוכנים בגין העברת סם מסוכן לנאשם 5 בזמן שהותו באולם הדיונים בבית המשפט המחוזי בו מתנהל ההליך העיקרי, הוגשה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים בתיק הספקת הסם (להלן: התיק הנוסף). במקביל, התבקש מעצרו מחדש בתיק העיקרי בשל הפרת תנאי השחרור. העורר נעצר עד תום ההליכים הן בתיק

העיקרי, הן בתיק הנוסף ובהמשך הורשע בדין במסגרת התיק הנוסף ונגזר דינו לתשעה חודשי מאסר. יצוין כי גזר הדין אינו חלוט וערעור המדינה על קולת העונש יישמע בבית המשפט המחוזי בחודש אוגוסט הקרוב.

3. פרק זמן מסוים לאחר שהעורר סיים לשאת את העונש שנגזר עליו בערכאה הראשונה בגין התיק הנוסף, הגיש בקשה לעיון חוזר במעצרו בתיק העיקרי ועתר להחזירו למעצר בית בתנאים מגבילים, בו היה נתון טרם מעצרו בגין התיק הנוסף. בית המשפט המחוזי (כב' השופט א' הימן) דחה את הבקשה בקבעו כי נוכח העבירה הנוספת אותה עבר במהלך מעצרו בתיק העיקרי והרשעתו בתיק הנוסף, בית המשפט אינו יכול ליתן אמון בעורר. בית המשפט הוסיף כי התיק בפרשה העיקרית מצוי ביטול האחרונה ואין לומר כי פרק הזמן שחלף מצדיק שחרור לחלופה, בהינתן אבדן האמון כאמור.

4. בא כוחו המלומד משיג על ההחלטה וסבור כי בנקודת הזמן הנוכחית, בשים לב למורכבות התיק העיקרי, הימשכות ההליכים וההגבלות החלות בעקבות מגפת הקורונה יש להורות על שחרורו של העורר בתנאים מגבילים. המדינה מצידה תומכת בהחלטת בית המשפט המחוזי מטעמיו.

5. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים לא מצאתי עילה להיעתר לערר. בית משפט זה עמד, הן בעניינו של העורר (בש"פ 6531/19 מדינת ישראל נ' בן שטרית (10.10.2019) (להלן: בש"פ 6531/19)); בש"פ 1770/20 מדינת ישראל נ' בן שטרית (12.3.2020)), הן בעניינו של אחר שעבר עבירה דומה נוספת במהלך אותה פרשה (בש"פ 2120/20 מדינת ישראל נ' אוזיפה (6.4.2020)), על העובדה שהפרת האמון שניתן בו באופן בוטה באולם בית המשפט מציבה משוכה גבוהה מאוד לפני נאשם בבואו לבקש מעצר בפיקוח אלקטרוני או מעצר בית, וכפי שציינה השופטת ע' ברון, הפרת האמון ונסיבות המעשים המיוחסים לו מעידים על מסוכנות גבוהה הנשקפת ממנו, וזאת מעבר לזו הנלמדת מהמעשים המיוחסים בתיק העיקרי (בש"פ 6531/19). בנסיבות האמורות, בהינתן העובדה שסיכומי ההגנה בהליך העיקרי אמורים להיות מוגשים במועד קרוב, ובשים לב לעברו המכביד של המשיב, שגם הוא מלמד על מסוכנותו, אין עילה להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי.

הערר נדחה אפוא.

ניתנה היום, כ' בתמוז ה'תש"ף (12.7.2020).

ש ו פ ט